



ประกาศ

สถาปนาสมเด็จพระมหาสมณเจ้า

มีพระบรมราชโองการ ในพระบาทสมเด็จพระรามาธิบดีศรี
 สีนทรมหาวชิราวุธ พระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว ให้ประกาศทราบทั่ว
 กัน ด้วยทรงพระราชดำริหว่า พระมหาสังฆปริณายกปธานาธิบดี
 แห่งสงฆมณฑลทั่วพระราชอาณาจักร ซึ่งมีสมณศักดิ์ว่า สมเด็จพระ
 ธรรมวชิราวุธญาณมุนี ญาณสังวร ปุณฺณโกวิตรัตนโกสัมภณ
 ธรรมวิมลวิมลคุณากร นั้น ได้มีนามอย่างสังเขปว่า สมเด็จพระ
 สังฆราชา เป็นประเพณีสืบมา แต่ส่วนพระบรมราชวงศ์ผู้ได้
 รับมหาสมณตมาภิเษกดำรงสมณศักดิ์เช่นนี้ หาได้เรียกว่า สมเด็จพระ

พระสังฆราชไม่ ย่อมเรียกพระนามไปตามพระอัคริยัคแห่งพระ
บรมราชวงศ์ ไม่ปรากฏพระเกียรติยศในส่วนทรงดำรงสมณ
ศักดิ์นั้นเลย

จึงทรงพระราชดำริหว่า สมเด็จพระเจ้าบรมวงศ์เธอ กรมพระ
ยาวชิรญาณวโรรส พระอุปัชฌายาจารย์ ได้ทรงรับมหาสมณุตมา
ภิเษกเป็นมหาสังฆปริณายกประธานาธิบดีสงฆ์ มาจนกาลบัดนี้ถึง ๑๐
พรรษาแล้ว ทรงมีคุณูปการในทางพุทธศาสนกิจยิ่งนัก พระ
องค์มีพระชนมายุเจริญยิ่งขึ้นล่วง ๖๐ พรรษา ประจวบอภิลักขิต
สมัยครบรอบวันประสูติ ทรงบำเพ็ญพระกุศลเฉลิมพระชันษา
สมควรจะสถาปนาพระนามในส่วนสมณศักดิ์ให้ปรากฏพระเกียรติ
ยศยิ่งขึ้น จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้สถาปนาเปลี่ยนคำนำ
พระนามเป็น สมเด็จพระมหุสสมณเจ้า กรมพระยาวชิรญาณ
วโรรส (มีสร้อยพระนามคงตามเดิม) เพื่อเฉลิมพระเกียรติยศ
สืบไปชั่วกาลนาน

อนึ่ง เมื่อได้ทรงสถาปนาสมเด็จพระมหาสมณเจ้าพระองค์
ปัจจุบันนี้แล้ว จึงทรงพระราชดำริห์ถึง สมเด็จพระเจ้าบรมวงศ์
เธอ กรมพระปรมานุชิตชิโนรส กับสมเด็จพระเจ้าบรมวงศ์เธอ
กรมพระยาปวเรศวริยาลงกรณ์ ผู้ได้ทรงรับมหาสมณุตมาภิเษก
เป็นมหาสังฆปริณายกประธานาธิบดีสงฆ์มาแต่อดีตกาล ก็มีคุณูปการ

วันที่ ๑๒ เมษายน ๒๔๖๔

ราชกิจจานุเบกษา

เล่ม ๓๘ หน้า ๑๒

~~.....~~
ในทางพุทธศาสนิกชนสมัยนั้นมาเป็นอย่างยิ่ง สมควรจะสถาปนา
พระสมณศักดิ์ขึ้นไว้เช่นเดียวกัน จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ
ให้สถาปนาเปลี่ยนคํานําพระนามสมเด็จพระเจ้าบรมวงศ์เธอทั้งสอง
พระองค์นั้นเป็น สมเด็จพระมหาสมณเจ้า ตั้งแต่บัดนั้นสืบไปด้วย

พระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศไว้ณวันที่ ๑๒
เมษายน พระพุทธศักราช ๒๔๖๔ เป็นปีที่ ๑๒ ในรัชกาลปัจจุบันนี้